

[Undervisningsministeren.]

Voigts spørgsmål af 16. april 1975 om samme emne.

Af *Wilhelm* (VS) til ministeren for skatter og afgifter (10/11 75):

„Hvad agter ministeren at foretage sig i anledning af den såkaldte nye skattefidus, advokat Mogens Glistrup skulle have opdaget, og som den 3. november 1975 førte til registrering af 15 nye anpartsselskaber med Mogens Glistrup som stifter og direktion?“ (Spm. nr. 97).

Begrundelse.

Det bemærkelsesværdige er ikke, at Glistrup finder nogle fiduser og benytter dem i stor stil. Det bemærkelsesværdige er, at disse fiduser — de gamle såvel som den „nye“ — har været påpeget af VS allerede for fem år siden, altså før Glistrup blev kendt af en større offentlighed, men at de skiftende finans- og skatteministre intet har gjort for at stoppe disse fiduser.

Det hænger sammen med, at der ikke er tale om fejltagelser eller om huller i lovgivningen, men at fiduserne er mulig gjort helt bevidst til gunst for kapitalen.

Den „nye“ fidus har at gøre med selskabernes mulighed for at anvende forskudt regnskabsår. Dette hul i lovgivningen er let nok at stoppe, og det er som sagt fem år siden, VS forlangte det, så der har været god tid. Det viser, at problemet ikke er skatteteknisk, men politisk, og det må være rimeligt, at vi nu får at vide, om regeringen vil gøre noget ved det, eller om den stadig lægger mere vægt på at kunne kalde socialdemokratiet det mest erhvervsvenlige parti.

Minister for skatter og afgifter *Svend Jakobsens* svar (18/11 75):

I begrundelsen for spørgsmålet anføres, at den „nye“ fidus har at gøre med selskabernes mulighed for at anvende forskudt regnskabsår.

Endvidere anføres det, at VS allerede for fem år siden har påpeget bl. a. den her omtalte fidus.

Jeg går ud fra, at der hermed sigtes til det af folketingsmedlemmerne Sigsgaard og Kjær Rasmussen den 11. februar 1971 stillede forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af mulighederne for skatteund-

dragelse gennem transaktioner med aktieselskaber. Forslaget drejede sig dels om at afskaffe retten til at trække skattemæssigt underskud fra i de følgende to års overskud for aktieselskaber, som har ændret virksomhed eller aktionærkreds, og dels om at afskaffe retten til at fradrage tab ved salg af aktier mellem personer og/eller aktieselskaber, som er finansielt forbundne. I forslaget og dets bemærkninger er adgangen til at anvende forskudt regnskabsår ikke omtalt. Forslaget blev ikke vedtaget af folketinget.

Oplysningerne i spørgsmålet og i begrundelsen herfor gør det ikke muligt at bedømme, om der er tale om — som det betegnes i spørgsmålet — en ny skattefidus, eller hvori denne i givet fald nærmere består. I en artikel i BT den 11. november 1975 om den også i spørgsmålet nævnte registrering af 15 nye anpartsselskaber refereres hr. Mogens Glistrup for at have udtalt, at systemet er nogenlunde det samme, som han er tiltalt for at have brugt.

På den givne anledning vil jeg anmode statens ligningsdirektorat om at foretage en nærmere undersøgelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om trafikhavne.

(Lovforslag nr. 45. Fremsat 22/10 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Otto Mørch (S):

Vi er i socialdemokratiet tilfredse med, at vi nu efter mange års kommissionsarbejde kan tage stilling til en generel lovgivning på trafikhavnsområdet.

Vi konstaterer, at selv om kommissionsarbejdet begyndte så langt tilbage som i 1956, så er der hen ad vejen via arbejdsudvalgets arbejde udført et betydningsfuldt og værdifuldt rådgivningsarbejde i forbindelse med løsningen af konkrete havneproblemer, bl. a. vedrørende visse havnes udbygningsplaner, udbygning af sejlløb ind til havnene, fastsættelse af skibs- og vareafgifter, ordensreglementer m. v. Men nu foreligger der så et egentligt retformforslag vedrørende vore trafikhavne, og vi kan principielt tilslutte os lovforslagets to hovedsynspunkter, nemlig for det første udarbejdelsen af en landshav-